

Heinrich Heine,
Der Traurige

Allen tut es weh im Herzen,
Die den bleichen Knaben sehn,
Dem die Leiden, dem die Schmerzen
Aufs Gesicht geschrieben stehn.

Mitleidvolle Lüfte fächeln
Kühlung seiner heißen Stirn;
Labung möcht' ins Herz ihm lächeln
Manche sonst so spröde Dirn.

Aus dem wilden Lärm der Städter
Flüchtet er sich nach dem Wald.
Lustig rauchen dort die Blätter,
Lust'ger Vogelsang erschallt.

Doch der Sang verstummet balde,
Traurig rauschet Baum und Blatt,
Wenn der Traurige dem Walde
Langsam sich genähert hat.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17).

Arg-206-410 (2004-03-12 23:21:29)

Heinrich Heine,
La malĝojulo

tradukita de Manfredo Ratislavo

Ĉiuj sentas en la koro
Veon pro la knabo ĉi;
Ĉar videblas la doloro
Ja sur la vizaĝ' de li.

Aerume malvarmigas
Kompatemaj ventoj lin,
Lin ridete refreŝigas
Kelka rifuzema in'.

El sovaĝa urb-bruado
Fuĝas li al la arbar',
Kie sonas bird-kantado
Kaj susuras la frondar'.

Sed la ĝoja kant' mutiĝas,
Tristas arbo kaj foli',
Kiam lante proksimiĝas
La malĝoja ulo ĉi.

Traduko de la Germana poemo "Der Traurige" de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 1984-01-22.

MR-116-1 / Arg-206-412 (2004-03-12 23:27:23)